

คณะครุศาสตร์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

สรุปองค์ความรู้จากการจัดการความรู้

(KM) Knowledge management

ปีการศึกษา 2562

KM
2562

การพัฒนาสมรรถนะการเรียนรู้

กรอบการวิจัยเชิงพื้นที่ทาง

ครุศาสตร์/ศึกษาศาสตร์

คำนำ

หนังสือเล่มเล็กสรุปองค์ความรู้จากการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ของ
ปีการศึกษา 2562 เล่มนี้ เป็นการสรุปองค์ความรู้จากกิจกรรมการ
แลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างอาจารย์ในคณะครุศาสตร์และผู้ที่
มีประสบการณ์ทั้งด้านการผลิตบัณฑิตและด้านการวิจัย และมีการสรุป
องค์ความรู้เพื่อเป็นแนวปฏิบัติที่ดีจากองค์ความรู้ที่มีอยู่ในตัวบุคคล
(Tacit Knowledge) และองค์ความรู้ที่ได้จากเอกสารตำรา (Explicit
Knowledge) ซึ่งการผลิตบัณฑิตแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในเรื่อง “การพัฒนา
สมรรถนะการเรียนรู้” และด้านการวิจัยเรื่อง “การบริหารงานวิจัย” จาก
การจัดกิจกรรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้จะมีการถอดบทเรียนจากเรื่องเล่า
ประสบการณ์ และมีการสรุปองค์ความรู้เพื่อเป็นแนวปฏิบัติที่ดี

คณะกรรมการจัดการความรู้
คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง
ปีการศึกษา 2562

สารบัญ

หน้า	
คำนำ	1
สารบัญ	2
บทนำ	3
การพัฒนาสมรรถนะการเรียนรู้	6
สรุปการพัฒนาสมรรถนะการเรียนรู้	15
การบริหารงานวิจัย	16
สรุปการบริหารงานวิจัย	24
เอกสารอ้างอิง	26

การพัฒนาสมรรถนะการเรียนรู้ และ การบริหารงานวิจัย

บทนำ

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปางเป็นองค์กรแห่งนวัตกรรมจัดการการเรียนรู้ ผลิตและพัฒนาผู้สอนมืออาชีพท้องถิ่นและสังคม มีพันธกิจดังนี้ 1) จัดการศึกษาเพื่อผลิตบัณฑิตที่มีความรู้และทักษะทางวิชาการ ละเอียดรอบคอบ มีคุณธรรม จริยธรรม มีจิตอาสา มีทักษะการใช้เทคโนโลยีเพื่อเป็นที่พึ่งทางปัญญาแก่ท้องถิ่น 2) วิจัยเพื่อสร้างองค์ความรู้ทางการศึกษาที่สอดคล้องกับความต้องการและการใช้ประโยชน์ของท้องถิ่นโดยบูรณาการงานวิจัยเข้ากับการเรียนการสอน และ/หรือการบริการวิชาการ 3) ให้บริการวิชาการและสร้างเครือข่ายความร่วมมือในการพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษา โดยใช้วิธีที่หลากหลายบนพื้นฐานของการปฏิบัติจริง (Work-Based Professional Development) 4) สืบสานทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม เพื่อรักษาความเป็นเอกลักษณ์ของท้องถิ่นและเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจในคุณค่า ทัศนคติและภาคภูมิใจในวัฒนธรรมของท้องถิ่นและประเทศชาติ

ส่งเสริมและสืบสานโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ และ5) พัฒนาระบบการบริหารจัดการองค์กรแบบมีส่วนร่วมโดยใช้หลักธรรมาภิบาล เพื่อพัฒนาองค์กรสู่ความเป็นเลิศ ทั้งนี้คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปางยังมีเป้าหมายการพัฒนาด้านการผลิตบัณฑิตและการพัฒนานักศึกษา ด้านการวิจัย ด้านการบริการวิชาการ ด้านการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม และด้านการบริหารจัดการ ดังนั้นเพื่อให้สอดคล้องกับเป้าหมาย พันธกิจ ประเด็นยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏลำปางและคณะครุศาสตร์เพื่อให้บรรลุเป้าหมายในการพัฒนาองค์กรไปสู่การเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ คณะครุศาสตร์จึงได้ดำเนินการจัดการความรู้ที่มุ่งพัฒนาในด้านการจัดการเรียนการสอนและการวิจัย โดยได้กำหนดขอบเขตของการจัดการความรู้ 2 ประเด็น คือ 1) การพัฒนาสมรรถนะการเรียนรู้ และ 2) การบริหารงานวิจัย โดยให้คณาจารย์ในคณะครุศาสตร์ได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้และเชิญผู้เชี่ยวชาญและผู้มีประสบการณ์ เข้าร่วมเล่าประสบการณ์และแลกเปลี่ยนเรียนรู้ โดยหลังจากที่มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในแต่ละครั้งจะมีการถอดบทเรียนจากเรื่องเล่า ประสบการณ์ และมีการสรุปองค์ความรู้เพื่อเป็นแนวปฏิบัติที่ดีจากองค์ความรู้ที่มีอยู่ในตัวบุคคล (Tacit Knowledge) และองค์

ความรู้ที่ได้จากเอกสารตำรา (Explicit Knowledge) ในหัวข้อ การพัฒนาสมรรถนะการเรียนรู้ และการบริหารงานวิจัย

การพัฒนาสมรรถนะการเรียนรู้ และ
การบริหารงานวิจัย

การพัฒนาสมรรถนะการเรียนรู้

สมรรถนะ หมายถึง ความรู้ความสามารถ ทักษะ และคุณลักษณะอื่น ๆ ที่มีอยู่ในตัวบุคคล ที่สามารถวัดและสังเกตได้จากพฤติกรรมการทำงานที่แสดงออกมาให้เห็น และส่งผลให้บุคคลนั้น ๆ สามารถปฏิบัติงานให้บรรลุเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ของงานที่ตั้งไว้ อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งอาจจะมาจากแรงผลักดันภายในจิตใจที่ส่งผลต่อความสำเร็จของบุคคล

สมรรถนะเป็นส่วนหนึ่งในการปฏิบัติการให้ประสบความสำเร็จในการเรียนรู้ การทำงาน และการใช้ชีวิต ซึ่งเป็นสิ่งที่จำเป็นในการพัฒนาให้เกิดกับนักศึกษา โดยเฉพาะอย่างยิ่งนักศึกษาครู เนื่องจากสมรรถนะเป็นความสามารถในการเรียนรู้และสามารถ ซึ่งสำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ (2560) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบของสมรรถนะว่ามี 7 ประการ ดังนี้

1. ความรู้ (Knowledge)
2. ทักษะ (Skill)
3. คุณลักษณะ/เจตคติ (Attribute/Attitude)
4. การประยุกต์ใช้ (Application)

5. การกระทำ/การปฏิบัติ (Performance)
6. งานและสถานการณ์ต่าง ๆ (Tasks/Jobs/Situation)
7. ผลสำเร็จตามเกณฑ์ที่กำหนด (Success)

นอกจากนี้ตามแนวคิดของ เดวิด เมคคาเลน (David McClelland) สมรรถนะของบุคคลเกิดขึ้นจากองค์ประกอบที่สำคัญดังต่อไปนี้

1. ทักษะ (Skill) หมายถึงสิ่งที่บุคคลกระทำได้ดี และปฏิบัติจนชำนาญ เช่น ทักษะการอ่าน
2. ความรู้ (Knowledge) หมายถึง ความรู้เฉพาะด้านของบุคคล เช่น ความรู้ด้านภาษาอังกฤษ
3. ทศนคติ ค่านิยม และความคิดเห็นเกี่ยวกับภาพลักษณ์ของตนเอง (Self-Concept) เช่น คนที่มีความเชื่อมั่นในตนเอง
4. บุคลิกประจำตัวบุคคล (Trait) เป็นสิ่งที่อธิบายถึงบุคคลนั้น ๆ เช่น มีคุณลักษณะเป็นผู้นำ
5. แรงจูงใจหรือแรงขับภายใน (Motive) ทำให้บุคคลแสดงพฤติกรรมที่มุ่งสู่สิ่งที่เป็นเป้าหมาย เช่น บุคคลที่มุ่งผลสำเร็จ

จากที่กล่าวมาจะเห็นได้ว่าการที่บุคคลจะเกิดสมรรถนะได้จะต้องมีความรู้ และเมื่อมีความรู้และนำมาปฏิบัติบ่อย ๆ จะเกิดเป็น

ทักษะ และเกิดการเรียนรู้ รวมทั้งการนำความรู้ไปประยุกต์ไปปฏิบัติให้เหมาะสมกับสถานการณ์และงานต่าง ๆ จนเกิดเป็นผลสำเร็จ ทั้งนี้ทั้งนั้นปัจจัยที่ทำให้เกิดสมรรถนะที่เกิดขึ้นจากตัวบุคคลก็มีส่วนให้เกิดผลสำเร็จ เช่น แรงจูงใจ อັตลักษณ์ เจตคติ และลักษณะนิสัยของแต่ละบุคคลด้วย

นักศึกษาที่มีสมรรถนะเป็นอย่างไร?

1. เป็นผู้ที่มีความรู้ ความสามารถ ทักษะ และสามารถนำความรู้ที่ได้ ความสามารถ และทักษะที่มีไปประยุกต์ใช้ในงานหรือสถานการณ์ต่าง ๆ จนเกิดเป็นผลสำเร็จ

2. เป็นผู้ที่มีความรู้ ความสามารถ ทักษะ ที่เกิดเป็นการเรียนรู้แล้ว และมีลักษณะของตนเองที่ส่งเสริมการเรียนรู้ และสามารถนำมาประยุกต์ใช้ร่วมกันจนเกิดเป็นความสำเร็จ

นักศึกษาที่ไม่มีสมรรถนะเป็นอย่างไร?

1. เป็นผู้ที่มีความรู้ แต่ไม่สามารถใช้ความรู้มาปรับใช้ในสถานการณ์หรืองานต่าง ๆ ได้ เช่น มีความรู้ภาษาอังกฤษแต่ไม่สามารถสนทนาได้ เนื่องจากขาดทักษะและการนำความรู้มาใช้

2. เป็นผู้ที่มีความทักษะ ความรู้ ความสามารถในการเรียนรู้ แต่ไม่สามารถนำมาใช้ให้เกิดผลสำเร็จในสถานการณ์หรืองานต่าง ๆ เช่น มีทักษะและความรู้ด้านคอมพิวเตอร์แต่ไม่สามารถนำมาใช้ประโยชน์หรือประยุกต์ใช้ในงานให้เกิดผลสำเร็จได้

ครูเป็นผู้ที่มีบทบาทหน้าที่ในการพัฒนาผู้เรียนให้มีทักษะ และสมรรถนะที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิตในโลกปัจจุบันและอนาคตที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างมาก ดังนั้นการพัฒนาสมรรถนะต้องเริ่มจากนักศึกษาครู ดังนั้นนักศึกษาครูจึงจำเป็นต้องพัฒนาสมรรถนะ และทักษะเพื่อให้สามารถนำความรู้ที่ได้ไปประยุกต์ใช้ได้จริงในสถานการณ์ต่าง ๆ ทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน จากการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกันระหว่างคณาจารย์คณะครุศาสตร์และคณะร่วมผลิต รวมทั้งเชิญผู้มีประสบการณ์ เชี่ยวชาญ และคณาจารย์คณะร่วมผลิตบัณฑิตร่วมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ เรื่อง “การพัฒนาสมรรถนะการเรียนรู้” ในวันที่ 22 มกราคม 2563 สามารถสรุปแนวทางการส่งเสริมสมรรถนะ การจัดทำหลักสูตร และรายวิชาที่อิงสมรรถนะ ดังนี้

การเสริมสร้างสมรรถนะนักศึกษาครู

การเสริมสร้างสมรรถนะสำหรับนักศึกษาครูต้องเริ่มจากการจัดการศึกษา การเรียนการสอน และการวัดและประเมินผลที่ยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง เนื่องจากผู้เรียนจะได้เรียนรู้ตามความชอบ ความถนัด ความสามารถของตนเอง โดยที่ผู้สอนเป็นผู้ชี้แนะแนวทางและกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ และสามารถนำความรู้ที่ได้รับไปใช้ได้จริงในสถานการณ์ต่าง ๆ ทั้งในสถานการณ์ปัจจุบันและอนาคตจนเกิดเป็นผลสำเร็จ ซึ่งในหลักสูตรหรือรายวิชาจะต้องเป็นหลักสูตรฐานปฏิบัติ ซึ่งเมื่อผู้เรียนมีความรู้แล้วจะต้องนำไปสู่การปฏิบัติได้

จากการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างผู้มีความรู้ ความเชี่ยวชาญกับอาจารย์คณะครุศาสตร์ และคณะร่วมผลิต สามารถสรุปการจัดทำ มคอ. 3 ฐานสมรรถนะสำหรับนักศึกษาครู จะต้องเริ่มจากพื้นฐานดังต่อไปนี้

1. การจัดการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม (Active Learning) การเรียนรู้แบบทีมเป็นฐาน (Team Based Learning) และการเรียนรู้แบบการมีปฏิสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน (Interactive Action Learning)
2. มีความตระหนักและความเข้าใจในเรื่องของความเข้าใจ (Literacy) ทักษะ (Skills) และ คุณลักษณะ (Character)

3. การบูรณาการ: สหวิทยาการ ได้แก่ การจัดการเรียนรู้ การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ และการปฏิบัติการสอนในสถานศึกษา

4. การบูรณาการ: ข้ามสาขาวิชา นอกจากจะต้องมีความรู้ด้านวิชาการหรือทักษะทางวิชาการ จะต้องมียุทธศาสตร์ชีวิตควบคู่กันไปด้วย เช่น ทักษะทางสังคม ทักษะทางอารมณ์ ทักษะการคิด และทักษะการทำงานร่วมกัน เป็นต้น

5. การบูรณาการ: บูรณาการเนื้อหา โดยที่ในแต่ละวิชาจะต้องมีเนื้อหาที่บูรณาการหรือต้องให้สอดคล้องกับสมรรถนะหลัก ได้แก่ คุณธรรมจริยธรรม ความรู้ ทักษะทางปัญญา ทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ ทักษะทางคดีวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ และวิธีวิทยาการจัดการเรียนรู้ โดยที่จุดมุ่งหมายของรายวิชาสมรรถนะมีดังนี้

5.1 วางแผนและจัดการเรียนรู้ของวิชาเอก

5.2 ออกแบบนวัตกรรม ออกแบบเนื้อหาสาระและกิจกรรมการจัดการเรียนรู้สื่อและเทคโนโลยี การวัดและการประเมินผลตามกลุ่มสาระการเรียนรู้ในรายวิชาเฉพาะด้านและเขียนแผนการจัดการเรียนรู้

5.3 การจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเพื่อพัฒนาทักษะในศตวรรษที่ 21

5.4 บริหารจัดการชั้นเรียน จัดกิจกรรมสร้างบรรยากาศในการเรียนรู้เพื่อให้ผู้เรียนมีความสุขในการเรียนะประพฤติตนเป็นแบบอย่างที่ดี

5.5 สร้าง ตรวจสอบ และพัฒนาคุณภาพของเครื่องมือวัดและประเมินผลการเรียนรู้

5.6 วัดและประเมินผลการเรียนรู้เพื่อพัฒนาผู้เรียนอย่างเหมาะสมและสร้างสรรค์

5.7 ใช้สารสนเทศที่ได้จากการประเมิน สะท้อนผลการประเมิน และชี้แนะผู้เรียน

5.8 พัฒนาตนเองให้เป็นครูมืออาชีพและมีความรอบรู้ ทันสมัย และทันต่อการเปลี่ยนแปลง

6. การจัดทำแผนการประเมินสมรรถนะและผลการเรียนรู้ จะต้องประเมินงานหรือสถานการณ์ที่เป็นเงื่อนไขเพื่อให้เกิดสมรรถนะการเรียนรู้ และวิธีการประเมินจะต้องประเมินชิ้นงาน ประเมินตามสภาพจริง และต้องมีการสังเกตพฤติกรรมในการทำงาน และการทดสอบความรู้

7. บุรณาการสมรรถนะหลัก: บุรณาการเนื้องาน ในคำอธิบายรายวิชาจะต้องเขียนให้ชัดเจนในส่วนของบุรณาการเนื้องาน และ

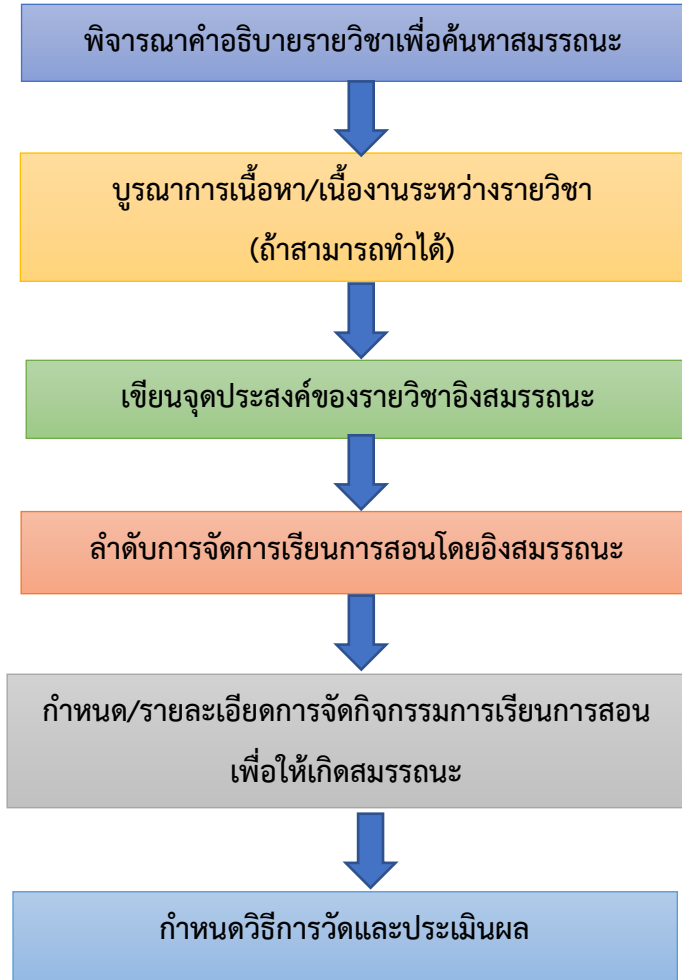
การบูรณาการสมรรถนะหลัก และการนำไปประยุกต์ใช้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในรายวิชาฝึกปฏิบัติวิชาชีพระหว่างเรียน จะต้องบูรณาการกับรายวิชาที่เรียนในภาคการศึกษานั้นด้วย

การพัฒนาสมรรถนะการเรียนรู้ และ
การบริหารงานวิจัย

1
3

กระบวนการจัดทำ มคอ.3 ฐานสมรรถนะ

การพัฒนาสมรรถนะการเรียนรู้ และ

การบริหารงานวิจัย

สรุป

ในการจัดทำ มคอ.3 ฐานสมรรถนะนั้น จะต้องวิเคราะห์เนื้อหาในคำอธิบายรายวิชาเพื่อกำหนดสมรรถนะในรายวิชานั้น จะต้องมีการบูรณาการเนื้อหา เนื้องานในแต่ละรายวิชา รวมทั้งในการเขียนวัตถุประสงค์จะต้องเป็นวัตถุประสงค์เชิงสมรรถนะ เพื่อให้ นักศึกษามี ความรู้ความสามารถ ทักษะ และสามารถนำเอาความรู้ ประกอบกับ ทักษะ และลักษณะส่วนบุคคลที่มีอยู่ในตัวนักศึกษา นำไปปรับใช้ในการจัดการเรียนรู้ และในเนื้อหาของ มคอ.3 ควรจะระบุกิจกรรมการเรียน การสอนในรายวิชาให้นักศึกษาได้มีส่วนร่วมในการจัดการเรียนการสอน การปฏิบัติจริงเพื่อให้เกิดสมรรถนะ การประเมินผลควรจะต้อง ประเมินจากสภาพจริง

การบริหารงานวิจัย

หนึ่งในพันธกิจของคณะครุศาสตร์ คือ การวิจัยเพื่อสร้างองค์ความรู้ทางการศึกษาที่สอดคล้องกับความต้องการและการใช้ประโยชน์ของท้องถิ่นโดยการบูรณาการการวิจัยเข้ากับการเรียนการสอนและ/หรือ การบริการวิชาการ ดังนั้นทางคณะครุศาสตร์จึงได้จัดกิจกรรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้เรื่อง “การบริหารงานวิจัย: การวิจัยเชิงพื้นที่ด้านครุศาสตร์” ขึ้นเพื่อให้อาจารย์คณะครุศาสตร์ได้เทคนิควิธีและแนวทางในเขียนโครงการวิจัยที่มีคุณภาพเพื่อขอรับทุน ในการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ คณะครุศาสตร์ได้เชิญ รศ.ววรรณดี สุทธินรากร คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ และคณะ ร่วมให้ความรู้ในการบริหารงานวิจัย ซึ่งสรุปแนวปฏิบัติที่ดีในการบริหารงานวิจัย ดังนี้

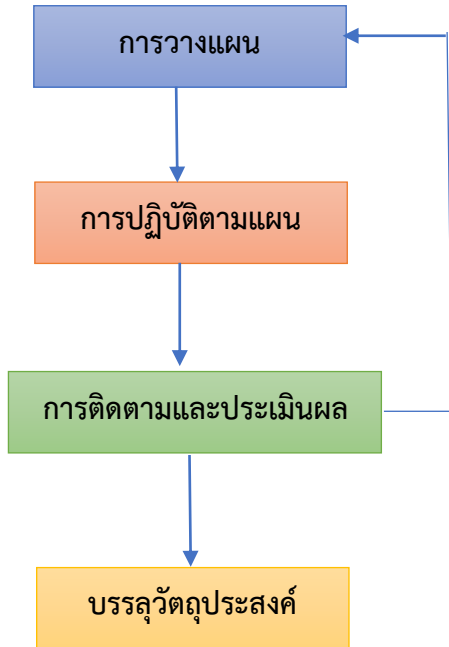
ความหมายของการบริหารงานวิจัย

การบริหารงานวิจัย หมายถึง กระบวนการดำเนินโครงการวิจัยอย่างต่อเนื่องเป็นระบบ เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของโครงการที่กำหนดไว้ ซึ่งประกอบด้วยองค์ประกอบที่สำคัญ 3 ประการ คือ การวางแผน

(Planning) การปฏิบัติตามแผน (Implementation) และการติดตาม
และประเมินผล (Evaluation)

แผนผังการแสดงความสัมพันธ์ขององค์ประกอบของการ
บริหารโครงการวิจัย

เทคนิควิธีการเขียนโครงร่างงานวิจัยให้ได้ทุน

หลักการเขียนความสำคัญของการวิจัย

1. ต้องมีความชัดเจน และสมบูรณ์ ต้องระบุให้ชัดเจนว่าปัญหา คืออะไร และทำไมต้องทำวิจัย
2. อธิบายความสัมพันธ์ ความสอดคล้องของ มีเหตุผลรองรับ มีเอกสารที่เป็นปัจจุบัน มีทฤษฎีและหลักการสนับสนุน
3. ต้องมีการประเมิน วิเคราะห์ และสรุปว่าทำไมต้องทำวิจัย เรื่องนี้

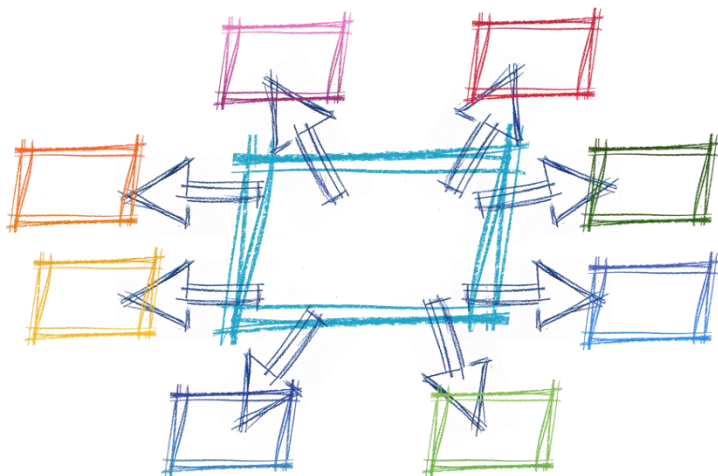
การเขียนงานวิจัย

1. การเขียนวัตถุประสงค์ของการวิจัย (ให้ดูการออกแบบงานวิจัย)
2. สมมติฐานของการวิจัย (ให้ดูจากการทบทวนเอกสาร จะมีหรือไม่ก็ได้ขึ้นอยู่กับงานวิจัย)
3. กรอบความคิดการวิจัย (เขียนอย่างเป็นเหตุเป็นผล อย่าเขียนกระบวนกร

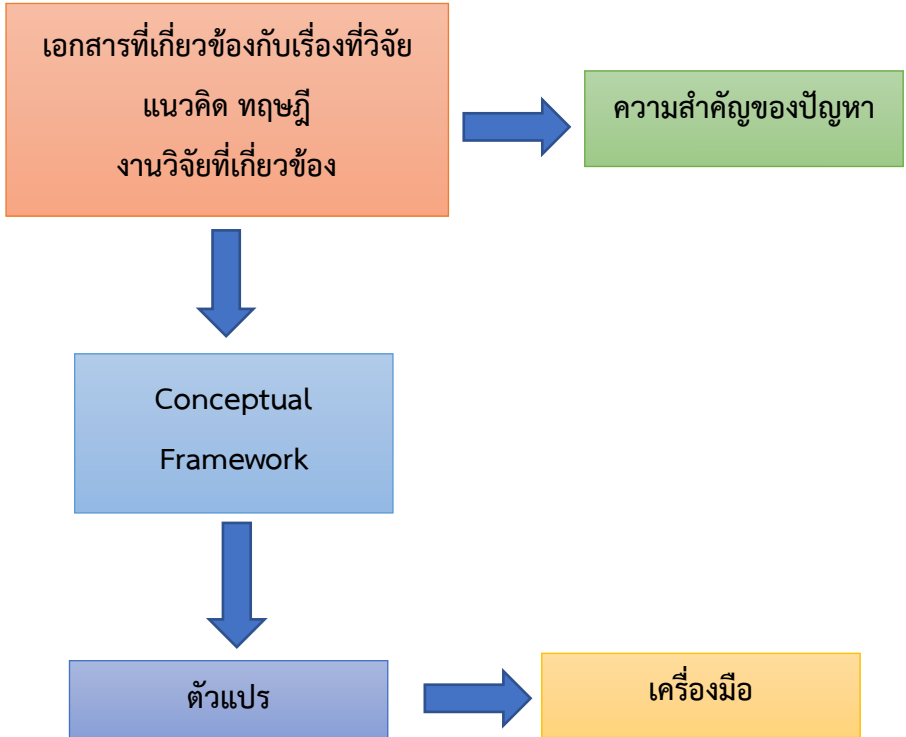
4. ขอบเขตของการวิจัย (ทำอะไร กับใคร ที่ไหน เมื่อไหร่)
ประกอบไปด้วย ขอบเขตเชิงเนื้อหา ประชากร ระยะเวลา สถานที่ อย่าว
เขียนกระบวนการทำวิจัย

5. นิยามศัพท์ เขียนนิยามเชิงปฏิบัติการของงานวิจัยที่ทำ

6. ประโยชน์ที่ได้จากการวิจัย (คุณค่าของการวิจัย เน้นที่
outcomes/impact)

การทบทวนเอกสาร

การ review literature

ในการ review literature จะต้องตอบประเด็นหลักที่สำคัญคือ ความสำคัญและความเป็นมาของปัญหา วัตถุประสงค์ กรอบแนวคิดในการวิจัย และระเบียบวิธีวิจัย และการเขียนที่ดีควรเป็นดังนี้

1. มีกรอบแผนภาพและตารางประกอบเพื่อให้เข้าใจได้ง่าย
2. มีการสังเคราะห์ข้อมูลเป็นระยะ ๆ
3. มีตารางเนื้อหาย่อย และมีหัวข้อย่อยที่ชัดเจน

การพัฒนาสมรรถนะการเรียนรู้ และ

2

การบริหารงานวิจัย

2

การใช้แหล่งอ้างอิง

Journal articles

Books

Conference

Government/corporate report

Newspapers

Theses and dissertations

Internet / e-journals

Magazines

การพัฒนาสมรรถนะการเรียนรู้ และ

2

การบริหารงานวิจัย

3

สรุป

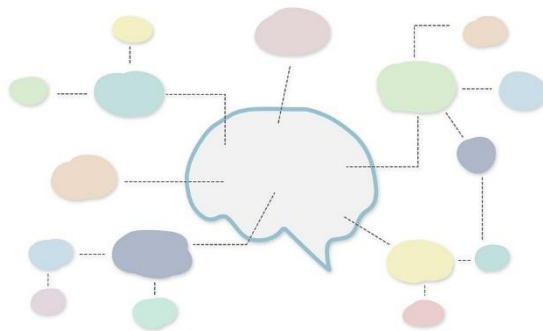
ในการบริหารงานวิจัยนั้น จะต้องประกอบด้วยองค์ประกอบที่สำคัญ 3 ประการ คือ การวางแผน (Planning) การปฏิบัติตามแผน (Implementation) และการติดตามและประเมินผล (Evaluation) โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการวางแผน ซึ่งจะต้องมีการวางแผนเพื่อบูรณาการกับศาสตร์ในแต่ละด้าน และเนื่องจากในขั้นการวางแผนมีความสำคัญ เพราะจะต้องเกี่ยวข้องกับการเสนอโครงการวิจัยเพื่อขอรับทุนสนับสนุน ในการเสนอขอรับทุนงานวิจัยต้องเป็นงานที่มีคุณภาพ กล่าวคือต้องมีความชัดเจน มีการบริหารจัดการข้อมูลที่ดี และมีความเป็นระเบียบและมีความคาดเคลื่อนน้อย นอกจากนี้ยังเกี่ยวข้องกับองค์ประกอบของการให้ทุน เช่น ความน่าสนใจของเนื้อหา ความสอดคล้องกับประเด็นยุทธศาสตร์ สอดคล้องกับศาสตร์หรือสาขาวิชาที่มีความถนัด ประโยชน์ที่ได้จากงานวิจัย ระเบียบวิธีวิจัย และโอกาสในการหาข้อค้นพบจากงานวิจัย ซึ่งมีเกณฑ์หลักในการพิจารณาดังนี้

1. ปัจจัยการวิจัย (input): ความสำคัญของหัวข้อวิจัย ความชัดเจนของวัตถุประสงค์ความพร้อมของ คณะผู้ทำวิจัยและการสร้าง

นักวิจัยรุ่นใหม่ การตรวจเอกสารและผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง แผนการดำเนินงาน ความเหมาะสมของงบประมาณ

2. กระบวนการวิจัย (process): วิธีวิจัยและกลยุทธ์การเชื่อมโยงขั้นตอนการวิจัย แผนการถ่ายทอดเทคโนโลยีสู่กลุ่มเป้าหมาย

3. ผลผลิตการวิจัย (output): ผลสำเร็จที่คาดว่าจะได้รับ ก่อให้เกิดมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจหรือการสร้างคุณค่าเพิ่มทางสังคมและวัฒนธรรม ผลลัพธ์(outcomes) และผลกระทบ (impact): ผลลัพธ์ของงานวิจัยที่จะทำให้เกิดผลกระทบในด้านต่าง ๆ

อ้างอิง

คณะกรรมการจัดการความรู้. (2562). รายงานการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ (KM). คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง.

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ (2560). การวิจัยและพัฒนารูปแบบการพัฒนาหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนฐานสมรรถนะตามกรอบคุณวุฒิแห่งชาติ. กรุงเทพฯ: สกศ.